

44. Osorske glazbene večeri

U drugoj polovini srpnja nastupili su flautistica Renata Penezić i pijanistica Zrinka Ivančić-Cikojević, ruski pijanist Andrej Gugnjin, Kvintet Acelga, puhački kvintet iz Njemačke i violinistica Katarina Kutnar s pijanisticom Katarinom Krpan

Kvintet Acelga

Četiri koncerta za zaslužene pohvale

Piše: Dr. sc. Zdenka WEBER

Osorske glazbene večeri, ljetni glazbeni festival u slikovitom gradiću na prevlaci otoka Cres i Lošinja, tradicionalno posvećuje pozornost izvodenju skladbi hrvatskih autora i praizvođenju novih djela koja hrvatske skladateljice i skladatelji pišu na narudžbu festivala i uz financijsku potporu Ministarstva kulture RH pa je tako na svakom koncertu zastupljeno barem jedno ime iz nacionalne glazbene baštine ili suvremenosti. Uz tu orijentaciju riječ je o festivalu na koji se ponajprije poziva hrvatske soliste i pretežno manje komorne sastave iako se nastoji pozvati i po neko međunarodno glazbeničko ime što onda osigurava i atribuciju međunarodnog festivala. Sve su to izvorne zamisli utemeljitelja OGV-a redatelja Daniela Marušića (1931.-2009.) koje njegovi nasljednici nastavljaju pa su tako u povodu 10. obljetnice smrti vizionara koji je glazbenim svečanosti bitno oživio ljetnu kulturnu ponudu otoka ovogodišnji koncerti bili njemu posvećeni. U ovom tekstu donosim kraće osvrtete na četiri od ukupno petnaest koncerata, a nakon u Hrvatskom slovu već objavljenih izvješća o četiri prva glazbena događaja. Činjenica da sam uz potporu Pučkog otvorenog učilišta Grada Mali Lošinj, a iako je fizički na otoku Cresu Osor pripada lokalnoj upravi Lošinja, dakako i uz vlastito ulaganje u troškove boravka, imala zadovoljstvo pratiti veći dio festivala, daje mi mogućnost osvrta na domete glazbenika koji u nekadašnjoj osorskoj

katedrali a danas Crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije uglavnom inozemnim gostima pružaju zanimljive glazbene doživljaje. Iako u publici ima uvijek i domaće populacije samo lokalna publika i domaći gosti bi bili nedovoljni za ispunjavanje crkve čije prostorne mogućnosti i akustička primjerenost osiguravaju odlične uvjete za praćenje koncerata. Uz to, kulturna ponuda mora biti sastavni dio turističke ponude jer bez tog segmenta boravak na ljetovanju bi bio puno manje zanimljiv.

U drugoj polovini srpnja nastupili su flautistica Renata Penezić i pijanistica Zrinka Ivančić-Cikojević (25. srpnja), ruski pijanist Andrej Gugnjin (28. srpnja), Kvintet Acelga, puhački kvintet iz Njemačke (30. srpnja) i violinistica Katarina Kutnar s pijanisticom Katarinom Krpan (1. kolovoza) osiguravši doista visoku razinu umjetničkih dojmova što slušatelji, a njih uvijek ima u priličnom broju, trajno nagraduju dugotrajnim pljeskom. Flautistica Renata Penezić, školovana na ljubljanskoj Akademiji za glazbu i na Visokoj glazbenoj školi u Kölnu, izvanredna profesorica flaute na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i jedna od voditeljica Zagrebačkog ansambla flauta, ime je koje zagrebačka i šire hrvatska publika dobro poznaje. Tehnički vrsno osposobljena za izvodenje zahtjevnog repertoara kojemu svojim glazbeničkim nervom udiše neophodnu izražajnost izvela je Renata Penezić na početku večeri šarmantu obradbu orkestrane skladbe *Tango Jalousie* danskog skladatelja Jacoba Gadea koju je za flautu i klavir priredio flautist Toke Lund Christiansen i nazvao

Tango fantastico dajući flautisti-ma priliku za iskazivanje osobnog temperamenta u strastvenom ritmu tanga. Slijedila je *Undine, Sonata za flautu i klavir, op. 167* njemačkog kasnoromantičara Carla Reineckea, još jedan izvor nadahnuća za interpretkinju čije su mogućnosti virtuoznog muziciranja znatne kao i iskonska nadarenost za isticanje romantične strastvenosti. Priliku za skladanje dua za flautu i klavir, koju je kao narudžbu festivala dobio Dubravko Palanović (1977.), ugledni je hrvatski skladatelj i kontrabassist znalčki iskoristio ispisavši trostavčno djelo bez posebnih naziva stavaka ali s poetskim naslovom *Tu alma y la mia* (Tvoja i moja duša). Tri stavka prema njegovim su riječima u komentaru

djela zapravo tri priče „o odnosima među ljudima i prilikama koje ih uvjetuju“. U sjajnoj izvedbi glazbenica predstavljena su skladna suzvučja i spontano tečne melodije čija je privlačnost i uhu ugodna izražajnost nedvojbeno garancija za uspjeh kod slušatelja i to ne samo onih koji su djelo čuli prvi put. *Fantazija na teme iz opere Der Freischütz C. M. von Webera* francuskog flautisti i dirigenta Claudea-Paula Taffanella i na kraju antologijska *Sonata za flautu i klavir u D-duru, op. 94* Sergeja Prokofjeva u izvedbi minuciozno uvježbanih glazbenica osvojile su publiku izmamivši glasno odobravanje.

O virtuoznom pijanistu Andreju Gugnjinu, dobitniku brojnih nagrada na svjetskim natjecanjima koje nije sve u ovoj prigodi moguće nabrojiti pa navodim samo drugu nagradu na Međunarodnom natjecanju *Svetislav Stančić* u Zagrebu 2011. godine, zbog čega je već omiljen u Hrvatskoj, moguće je izvijestiti da je nastupom u Osoru za hrvatsku glazbu ostvario poseban pothvat. Naime, obveza da uključi djelo hrvatskog skladatelja rezultirala je izvedbom *Osam studija za klavir* Borisa Papandopula. Doista, tako bravuroznu, sjajno osmišljenu, glazbenički izuzetno shvaćenu interpretaciju niza od osam studija hrvatskog skladateljskog genija Papandopula još nisam imala priliku čuti. Upravo ovakve situacije, kada djela hrvat-

skih skladatelja izvode iskonski virtuozni, daju nam mogućnost novih uvida u nacionalnu baštinu i dakako poseban osjećaj ponosa. U tome Danielu Marušiću valja zahvaliti na posebno vizionarskoj ideji! Ostala djela koja je na programu imao Andrej Gugnjin, *Sedma sonata za klavir u B-duru, op. 83* Sergeja Prokofjeva, *Dumka u c-molu, op. 59* P. I. Čajkovskog, s podnaslovom *Ruski rustikalni prizor* i na kraju *Treća sonata za klavir u h-molu, op. 59* Frédérica Chopina bile su mogućnosti za divljenje pijanističkim sposobnostima umjetnika koji je odabirom tehnički nadasve zahtjevnih partitura isticao ne samo svoje sasvim izuzetne bravure i brzinu pristiju već i naglašenu nadarenost

Pijanist Andrej Gugnjin

u odnosu na oblikovanje glazbenih sadržaja i iznošenja predivnih „glazbenih priča“ na oduševljavajući način.

Puhački kvintet u sastavu: Hanna Mangold, flauta, Sebastian Poyault, oboa, Julius Kircher, klarinet, Amanda Kleinbart, rog i Antonia Zimmermann, fagot nosi naziv *Acelga*, a to je španjolski izraz za blitvu. Okupili su se kao kvintet 2012. godine i ubrzo ostvarili znatnu afirmaciju u Njemačkoj osvajanjem nagrada kao i nastupima u drugim europskim državama, a u Osor su došli na poziv umjetničkog ravnatelja festivala Branka Mihanovića. Opsežni program započeli su obradom Mozartove *Fantazije u f-molu, KV 608* u izvorniku skladane za mehaničke orgulje, a nastavili *Puhačkim kvintetom u C-duru, op. 79* njemačkog skladatelja Augusta Klughardta, *Puhačkim kvintetom* hrvatskog skladatelja Srđana Dedića, *Puhačkim kvintetom u g-molu, op. 56, br. 2* njemačkog romantičara Franza Danzija, *Humoreskom za puhački kvintet* predstavnika austrijske kasnoromantične glazbene baštine Aleksandra Zemlinskog i na kraju s *Pet jednostavnih plesova* Denesa Agaya, mađarskog glazbenog pisca i skladatelja glazbe nešto popularnijeg žanra. Kvintet *Acelga* predstavio je sve odlike bitne za vrhunsko komorno muziciranje i to jedanko u odnosu na individualnu tehničku spremu i nadarenost kao i u odnosu na ugladenost i uvježbanost te krajnju disciplinu i međusobno sporazumjevanju zahvaljujući čemu svaka interpretacija djeluje nadahnuto, poletno i glazbeno uvjerljivo.

Kada je pak riječ o koncertu na kojemu su muzicirale dvije Katarine, violinistica Katarina Kutnar i pijanistica Katarina Krpan, moguće je s osobitim pohvalama po-

Nastavak na 29. str.

Renata Penezić, Zrinka Ivančić-Cikojević i skladatelj Dubravko Palanović

Nastavak sa str. 21.

Četiri koncerta za zaslužene pohvale

pratiti sve njihove izvedbe odabranih djela. Na početku prvog dijela večeri izvedene *Tri kratke priče iz slijepe šume*, za violinu i klavir Berislava Šipuća i na početku drugog dijela koncerta praizvedba skladbe *Djevojčice će ti pričati o svojim snovima*, za violinu i klavir Frana Đurovića, što je narudžba festivala, bilo je posvećivanje pozornosti djelima hrvatskih skladatelja Šipućeve *Tri kratke priče*, inspirirane pjesništvom meksičke višestruke umjetnice Itzie Zeron, dovršena su verzija *Fantacije* za violinu i klavir iz 2004. godine i kroz tri kontrastna stavka intepretkinje su potvrdile svoje umijeće izvođenja suvremene glazbe koja traži razumijevanje i pomno zvukovno oblikovanje. S istim angažmanom pristupile su i prvom predstavljanju novog Đuro-

Katarina Kutnar, violina Katarina Krpan, klavir

vičeva djela ali dojam je ipak mnogo slabiji i to ponajprije zbog oskudne skladateljske potencije. Jer, makne li se vizualni dojam predanja glazbenica koje iz notnog zapisa nastoje izvući ono što autor zamišlja kao njihove priče u snovima, upitno je što će ostati. Valja dakle pričekati obećanu snim-

ku na nosaču zvuka! *Treća sonata za violinu i klavir u d-molu, op. 108* Johannes Brahmsa i *Ciganski napjevi, za violinu i klavir, op. 20* Pabla de Sarasate partiture su međutim ispisane rukom majstora čije vrijednosti ne blijede. Provjereni genijalni njemački glazbeni romantičar Brahms kao i jedan od najvećih violinističkih virtuozna i predstavnik španjolske romantične izražajnosti Sarasate interpretima svojih ostvarenja pružaju široki prostor za isticanje svih elemenata koje u sebi nose kao iskonski glazbenici kao i svega što su u tehničkom pogledu stekli opsežnim obrazovanjem i dugim, upornim vježbanjem. Obje su Katarine potvrdile i jedno i drugo a publika je to prepoznala i nagradila dugim pljeskom.

Dr. sc. Zdenka WEBER